

[Frandsen.]

Hvor det offentlige kræver udført særligt indrettede rum, der senere kan benyttes som kommandocentraler, ydes der erstatning til ejeren efter de regler, som vi i forrige samling enedes om at lovfæste.

Til ministeren vil jeg gerne stille et enkelt spørgsmål. § 4 giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende brandsikre etageadskillelser. Jeg går ud fra, at denne bemyndigelse ikke går videre end de bestemmelser, der er fastlagt i § 2, således at man f. eks. ikke, når det drejer sig om et hus på 3 etager, vil forhindre byggherren i at bruge andre end brandsikre bygningsmaterialer mellem 1. og 2. etage. Der kunne jo findes folk, som ved bygning af huse i denne størrelse foretrak at bruge træ for isoleringens skyld.

Som det fremgår af mine bemærkninger, er der i mit parti velvilje overfor lovforslaget, og vi kan give det vor tilslutning. Det materiale, der ligger til grund for forslaget, er indsamlet med stor omhu og godt bearbejdet, og lovforslaget fremtræder som velovervejet.

Et forbehold må vi alle tage af hensyn til den videre udvikling. Vi ved jo, at de beskyttelsesmuligheder, vi herved bringer i stand, er af begrænset rækkevidde. Med korte mellemrum hører vi igennem dagspressen, hvorledes ødelæggelsesmidlerne ude i den store verden vokser ikke år for år, men næsten måned for måned, og det kan vi jo ikke træffe forholdsregler imod, navnlig ikke, så længe vi ikke kender disse ødelæggelsesmidler. Derfor må vi tage det forbehold og fortrøste os til, at vi efter bedste evne, der måske vil vise sig at være ringe, vil kunne tage de nye sider af sagen op, efterhånden som problemerne melder sig, og dertil ivrigt knytte håbet om, at vi ikke får brug for foranstaltningerne.

Jeg kan altså på mit partis vegne tilsige vor støtte til en hurtig gennemførelse af lovforslaget her i tinget.

Carsten Raft: Vi kan fra vort partis side behandle lovforslaget udfra den samme indstilling. Det er kun en konsekvens af den civilforsvarslov, der er vedtaget, og ved hvis behandling vi allerede drøftede disse problemer. Vi måtte vide, at der kom et sådant lovforslag, og også, hvilke linier det ville være udformet efter. De ændringer, lovforslaget indeholder i forhold til kommissionens forslag, betyder en lettelse for borgerne — en lettelse, som det næppe er betænkeligt at gå med til. Der er et enkelt teknisk spørgsmål, vi gerne vil have nær-

mere behandlet, men det kan eventuelt ske i et udvalg.

Når jeg alligevel vil knytte nogle bemærkninger til lovforslaget, drejer det sig om et problem, jeg rejste ved civilforsvarsforslagets første behandling, og som jeg ikke synes er blevet tilfredsstillende behandlet ved dette lovforslags udarbejdelse, nemlig spørgsmålet om de kombinerede parkeringspladser og luftbeskyttelsesrum. Udvalget har foretaget nogle beregninger, og ifølge disse, der vedrører underjordiske parkeringsanlæg, finder man ud af, at det vil betyde ca. 30 pct. mere, hvis man samtidig indretter sådanne parkeringsanlæg som luftbeskyttelsesrum. Det er nu ikke en sum, der på nogen måde imponerer, selvom den jo på en eller anden måde skal skaffes — og det er jo nok dér, det kniber. Man sidder en lille smule fast i problemerne, men de bliver nu nok noget reduceret, for det hedder i en eftersætning, at hvis man skal have luftbeskyttelsesrum, der ligger helt under niveau, hvor dybt man nu måtte ønske det, bliver forskellen endnu mindre. Det vil altså sige, at omkostningerne ved et kombineret rum i sammenligning med omkostningerne ved anlæg til een slags brug ikke burde afskrække fra at skride til en løsning af problemet igennem kombinerede anlæg. Det forekommer mig, at udvalget — og jeg er nødt til at gå ud fra udvalgets betragtninger, når ministeren ikke siger noget om det — begynder fra en helt forkert ende, idet udvalget beregner, hvad et sådant parkeringsanlæg vil koste, og derefter, hvad dets anvendelse tillige som luftbeskyttelsesrum vil forhøje omkostningerne med. Men det er slet ikke det, der foreligger. Det, der foreligger, er, at vi står med en lov, hvorefter der skal anlægges luftbeskyttelsesrum, og fornuftige mennesker vil da uvilkårligt spørge: Kan disse anlæg da ikke tjene begge formål? Man må så begynde med den forudsætning, som er lovens, at luftbeskyttelsesrum skal anlægges, og derefter beregne, hvor meget det vil koste ekstra, hvis disse også skal indrettes til at bruges i fredstid.

Det er underligt, at man begynder fra den forkerte ende, når man skal behandle den slags ting. Jeg tror ikke, der ligger noget tendentiøst i det, men det må betænkes, at når man tager det på den måde, vil de store udgifter komme til at ligge på parkeringsanlægget, medens de ellers ville ligge på luftbeskyttelsesrummet. Jeg nævner blot sådanne ting som — må jeg lige have lov til en ganske lille opremsning — udgravning, flytning af ledninger i gadearealer, retab-